

Bilag 28.

Oversættelse.

Fællesnordisk indlæg afgivet af den finske ambassadør Max Jakobson i plenarforsamlingen den 22. december 1971 ved udnævnelsen af FN's generalsekretær.

Det er mig en ære i dag at tale for de fem nordiske lande, Danmark, Island, Norge, Sverige og Finland, og på deres vegne hylde U Thant, vor generalsekretær gennem de sidste 10 år. Han overtog posten på et tidspunkt, hvor De forenede Nationer befandt sig i en alvorlig krise, der rummede fare for organisationens hele eksistens. Det var i vidt omfang på grund af hans modererende indflydelse, at faren blev overvundet. I dag er han et symbol på samarbejde og solidaritet i en verden, der trues af konflikter og stridigheder. For millioner af mennesker over hele verden står U Thant's navn for menneskehedens fundamentale enhed og visionen om en fredelig verden, hvor alle folkeslag har lært at leve i fred med hinanden som gode naboer.

Det er en enestående bedrift, at U Thant efter 10 år som generalsekretær har bevaret ikke blot hvert eneste medlemslands fulde tillid og respekt, men også en varm hengivenhed hos alle dem, som har arbejdet sammen med ham. Hans uselviske troskab over for De forenede Nationer og fredens sag har gjort ham fortjent til alle nationers udelte taknemmelighed og respekt, og jeg er sikker på, at han er vidende om den helt specielle hengivenhed, de nordiske folk nærer for ham. På deres vegne vil jeg gerne videregive til ham og hans familie vore allerbedste ønsker om sundhed, lykke og held i hans fremtidige virke.

Og lad mig nu hylde U Thant's efterfølger, ambassadør Kurt Waldheim.

Den fremgangsmåde, efter hvilken vor organisation har valgt sin nye generalsekretær, er forskellig fra, hvad vi tidligere har oplevet. Hans navn dukkede ikke pludseligt frem som resultat af private konsultationer. Han blev valgt blandt en række kandidater,

hvoraf de fleste havde præsenteret deres kandidatur til medlemskabet på et tidligere tidspunkt. Denne fremgangsmåde er, tror jeg, i overensstemmelse med den ånd, som nu er fremherskende i De forenede Nationer. Udnævnelsen af generalsekretæren er af den største interesse for hvert eneste medlemsland. Det er derfor rigtigt, at kandidaterne kendes af alle, således at deres kvalifikationer kan undersøges og vejes af hele medlemskabet.

Jeg tror ligeledes, at det har været rigtigt og klogt at vælge en mand, som har et grundigt kendskab til De forenede Nationer, organisationens problemer og funktioner.

Alle vi, der har arbejdet sammen med Kurt Waldheim her i FN — og jeg tror, jeg kan sige, at han har stået de nordiske landes delegationer særligt nær — kender ham som en mand, der har en omfattende viden om og kendskab til internationale spørgsmål; en mand, der har tjent sin regering med stor udmærkelse som udenrigsminister såvel som på adskillige vigtige diplomatiske poster; en mand, der besidder alle de kvalifikationer, som er nødvendige for at udfylde den krævende post som generalsekretær.

Han repræsenterer derhos et land, som har givet tilsagn om at ville forblive neutralt, og han står derfor som repræsentant for princippet om upartiskhed og objektivitet, som er så væsentligt for De forenede Nationers generalsekretær.

Jeg er overbevist om, at Kurt Waldheim ved, at han altid kan regne med de fem nordiske delegationers helhjertede støtte og samarbejde i alle hans bestræbelser for at gøre De forenede Nationer til et effektivt instrument for fred og samarbejde mellem nationerne.